



T.E.M.M.  
CUMHURİYET HALK PARTİSİ  
Grup Başkanlığı

Tarih : 20. Şubat 2026  
Sayı : 1699

10/3796

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye'de giderek derinleşen yoksulluğun; hane halkı borçluluğu, kredi kartı kullanımı ve icra süreçleriyle birlikte toplumsal bir krize dönüşmesinin tüm yönleriyle araştırılması, alınması gereken sosyal ve ekonomik önlemlerin belirlenmesi amacıyla; Anayasa'nın 98'inci ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırması açılmasını arz ederim. 17.02.2026

Uğur BAYRAKTUTAN

Artvin MV

Burhanettin ÖZÜM

Hüseyin YILMAZ

Aydın MV

Gülcan Kış

Gülcan Kış

CHP Mersin Milletvekili

İnan Akgeçen ALP  
Kars MV.

Özlem Ceylan  
Çarşamba MV

Bekir Başermez  
Mersin MV.

Gamze TAŞCIER  
Antalya MV.

Melik Melik  
Gaziantep MV

Vedat Güneş  
Kütahya MV

Aylin Yavaş  
Antalya MV

Çağrı

Abdül M. Şenpaşalı  
Antalya MV

Can Arslan  
Tekirdağ Milletvekili





## GEREKÇE

Türkiye’de yoksulluk, artık yalnızca gelir yetersizliğiyle açıklanabilecek bir olgu olmaktan çıkmış; borçlanma, icra ve sürekli finansal baskıyla iç içe geçmiş yapısal bir hayatta kalma düzenine dönüşmüştür. Milyonlarca yurttaş, barınma, gıda, sağlık ve eğitim gibi en temel ihtiyaçlarını dahi gelirleriyle karşılayamaz hâle gelmiştir.

Resmî veriler, vatandaşların bankalar ve finans kuruluşlarına olan bireysel borçlarının 6 trilyon 147 milyar TL’ye, varlık yönetim şirketlerine devredilen borçlarla birlikte ise 6 trilyon 248 milyar TL’ye ulaştığını göstermektedir. Bu tutar, Türkiye’de hanehalkının gelir düzeyiyle kıyaslandığında sürdürülemez bir borç yüküne işaret etmektedir.

Borçluluğun bileşimine bakıldığında tablo daha da çarpıcıdır. Bireysel kredi borçları 3 trilyon 148 milyar TL, kredi kartı borç bakiyesi ise 2 trilyon 999 milyar TL seviyesine yükselmiştir. Kredi kartları, harcamayı kolaylaştıran bir finansal araç olmaktan çıkmış; temel ihtiyaçların ertelenmeden karşılanabilmesi için kullanılan bir “zorunlu borçlanma” aracına dönüşmüştür.

Bu süreç, yoksulluğun geçici değil kalıcı ve kuşaklar arası bir nitelik kazandığını göstermektedir. Borçla büyüyen bir ekonomi modelinde yurttaşlar borçla ayakta kalmaya zorlanmakta; gelir artışı olmadan borçlanmanın teşvik edilmesi, yoksulluğu derinleştirmektedir. Sosyal yardımlar ise borçluluğu azaltmak yerine çoğu zaman borcun yalnızca faizini çevirmeye yetmektedir.

Bu nedenle yoksulluğun nedenleri, borçlanma politikalarıyla ilişkisi ve bu sürecin toplumsal sonuçlarının Meclis denetimiyle ele alınması zorunludur.

